

Venstre er jo enige med deres Minister i, at Kvinderne ikke kan anses for værdige til at betros Præstegerningen.“ Heri tillægger det ærede Medlem os en Motivering af vort Standpunkt til hele dette store Spørgsmaal, som vi ganske bestemt maa protestere imod, thi dette er ikke Aarsagen til vor Stilling, at vi ikke anser Kvinderne for værdige. Det er helt andre Grunde, som jeg vilde finde det urigtigt nu at gaa dybere ind paa; jeg omtalte det korteligt før, men jeg vilde anse det for lidet formaalstjenligt at fortsætte Debatten om det Spørgsmaal, thi jeg tror ikke, at vi her gennem Ord kan finde hinanden.

Den ærede socialdemokratiske Ordfører udtalte med Hensyn til de amerikanske Præster, at som oftest forelaa der en anbefaling fra Formanden i Amerika, hvilket jo er ganske naturligt og selvfølgelig, naar en Mand derovre fra vil søge Embede her i Danmark. Men der kunde dog være Tilfælde, sagde det ærede Medlem, hvor en saadan anbefaling ikke forelaa, og i saa Fald vilde det være en Uret overfor den stedlige Menighed at forholde den en saadan Mand som Præst, hvis Biskoppen ikke vilde godkende ham. I den Forbindelse sagde det ærede Medlem, at det vilde dog være urimeligt, hvis man her i Landet vilde gaa til, at en Præst ikke kunde søge til et andet Embede uden at have sin Biskops anbefaling. Jeg synes dog ikke, der kan være Tale om en Sammenligning mellem en Mand, der kommer ovre fra Amerika, og hvis Gerning ingen herhjemme kender noget til, og saa en Præst her i Landet, hvor Menighedsraadene som oftest rejser hen og hører ham prædike og erkyndiger sig om ham i hans Sogn, saa vidt det er gørligt. Jeg synes derfor langt fra, det kan anføres som en Uret overfor vedkommende Menighed, thi naar en saadan Præst ikke har kunnet faa en anbefaling i Amerika, maa man alligevel gaa ud fra, at der er noget, der har svigtet i hans Embedsførelse i Menigheden derovre.

Det samme ærede Medlem udtalte om disse Akademikere, som ikke har teologisk Embedseksamen, at han havde intet imod deres Ansættelse, men det vilde faa Konsekvenser. Nu vil jeg gerne spørge det ærede Medlem om, hvilke Konsekvenser han hentyder til, thi naar han er villig til at gaa med til dette og, som jeg ved, har et stort Hjerte for Folkekirkens hele Sag, kan det jo kun være gode og frugtbare Konsekvenser, det kan afstedkomme.

Kirkeministeren (*Bruun-Rasmussen*):

Maa jeg til det 6te ærede Medlem for 2den Kreds (Marie Hjelder) sige, at jeg har været ganske klar paa, at der umuligt kunde være Tale om, at nogen Lov, der aabnede Kvinder Adgang til Præsteembeder, kunde medføre, at man paatvang en Sognemenighed en kvindelig Sognepræst. Jeg befinder mig ikke i den Henseende i nogen Misforstaaelse. Det vilde ogsaa forekomme mig, at hvis man paatvang en Menighed en saadan Præst, ved at man gennem en almindelig Lovbestemmelse aabnede Kvinder Adgang til i det hele taget at overtage Præsteembeder, saa gjorde man i høj Grad den Menighed Uret. Jeg tror ikke, det nytter meget at diskutere videre det forskellige Syn, som det ærede Medlem og jeg har paa Betimeligheden af, at der bliver vedtaget en Lov, der, som det ærede Medlem selv udtrykker det, har en helt borgerlig Karakter, og som Kirken intet har med at gøre. Det ærede Medlem og jeg ser meget forskelligt paa den Velsignelse, der vilde fremkaldes, hvis Kvinder fik Adgang til Præsteembeder. Jeg ser med Betænkelighed paa den Konsekvens, det vilde drage, og jeg tager Hensyn mere til den almindelige Folkekirkens end til den enkelte Menighed i dette Stykke. Kun ønsker jeg at gøre opmærksom paa, naar det ærede Medlem med Rette peger paa, at der vilde være god Brug for en Kvindes Gerning i de store Menigheder i København og vel ogsaa i Købstæderne, f. Eks. paa det Omraade at bevare de mange unge Kvinder, som er paa Vej til at komme ud i noget, der er galt, at der er i Virkeligheden, som Forholdene ligger, i høj Grad Brug for Kvindernes Arbejde i saa Henseende, men jeg ser virkelig ikke, at der vilde fremkaldes en større Virkning, hvis Kvinderne blev ordineret til at være Præster. Jeg udtaler med Glæde og med Tak paa vor Folkekirkens Vegne, at mange Kvinder gaar i et fortræffeligt kirkeligt Arbejde og yder ogsaa paa det Punkt, som det ærede Medlem sigtede til, en udmærket Tjeneste for Folkekirkens Menigheder.

Jeg ønsker at tage Afstand fra den Bedømmelse af Biskopperne, som den ærede radikale Ordfører udtalte. Jeg ønsker ikke at vedkende mig en saadan Anskuelse, at dersom en Mand, der var paa Tale ved et Præsteembedes Besættelse, var vedkommende Biskops Ven eller Elev eller Meningsfælle eller omvendt maaske var Elev af hans Modstander eller var hans Uven